

Söndagskrönika: Vad kostar ett kärnvapenkrig?

När jag förbereder den här krönikan ska Sverige sända materiel värt 13 miljarder kronor till Ukraina, det hittills största svenska militära stödpaketet. Med pengarna som presenterats har Sverige hittills stöttat Ukraina med 43,5 miljarder kronor. Nyligen presenterade regeringen en långsiktig ram för fortsatt militärt stöd till Ukraina på 75 miljarder kronor under åren 2024–2026. USA, EU och många europeiska länder är också i färd med att skicka ännu mer pengar och vapen till Ukraina. De 27 EU-länderna klubbade i februari i år igenom ett gemensamt stödpaket värt 50 miljarder euro. Tyskland har lovat att i år sända militärt stöd till Ukraina värt 7 miljarder euro. Frankrike skickar 3 miljarder euro. Storbritannien kommer att sända sitt största militära stödpaket hittills: 400 militärfordon, mer än 1 600 missiler, 4 miljoner patroner, 60 fartyg samt 500 miljoner pund i ytterligare militär finansiering. I Washington enades Republikanerna och Demokraterna om ett stödpaket till Ukraina som är värt 61 miljarder dollar. Natochefen Jens "Stolle" Stoltenberg vill att Natoländerna ska samla ihop 100 miljarder euro som ett stöd till Ukraina under fem års tid.

De kommer att gå åt, som de 300 miljarder dollar som USA tidigare öst över Ukraina. Krig är dyrt, i synnerhet i saftigt korrupta länder som Ukraina. Fryser stödet från USA och Europa inne så går Ukraina omgående bankrutt, vilket betyder att kriget slut.

- Jamen, då har ju Ryssland vunnit!
- Visst, men det gör de ju i alla fall. Det är inte bara vapen och pengar som fattas Ukraina. Också soldaterna håller på att ta slut, antingen de nu ger upp och erkänner sig besegrade eller stupar. Militära källor i USA påstår att över 600 000 ukrainare dött och att mer än en miljon har svåra krigsskador.

Vi tänker i form av sannolikheter. Vår dagliga tillvaro består av en stor mängd beslut som riktas mot framtiden. Vi vet att "om vi gör så, så händer det här". Vi vet små saker, som att den som vill gå ut i regnet utan att bli blöt behöver en regnrock eller ett paraply. Vi vet också

stora saker, som att massinvandring leder till upplösning av den nationella identiteten, vilket är det kitt som binder samman en nationalstat.

Och vi vet att om Västvärlden trappar upp genom att inte bara skicka pengar och vapen utan också soldater till kriget i Ukraina, så kan det Ryssland som i dag har ett starkt överläge hamna i underläge. Det leder till frågan "Vad gör ryssarna då?", eller som det heter i det mediala språkbruket "Vad gör Putin då"?

Det går att ta reda på, med intill visshet gränsande sannolikhet. Jag tycker det är en väldigt viktig fråga, rentav en ödesfråga. Det tycker tydligen inte våra medier eftersom de aldrig ställer politikerna inför den.

På säkerhetskonferensen i Mûnchen år 2007 formulerade Putin sig vänligt, men i sak allvarligt:

NATO har lagt sina frontstyrkor vid våra gränser. Denna expansion är en allvarlig provokation som minskar nivån av ömsesidigt förtroende. Vi har rätt att fråga mot vem denna expansion är avsedd. Vad hände med de försäkringar som våra västerländska partners gav efter upplösningen av Warszawapakten?

På International Economic Forums möte år 2016 [riktade sig Putin](#) direkt till västerländska journalister. Han sa att ryssarna hade full koll:

Problemet är att de berättar sagor för er journalister och ni sprider dem vidare till invånarna i era länder. Och era folk, i sin tur, förstår inte den växande faran – det är något som oroar mig. Hur kan ni undgå att förstå att världen dras i en irreversibel riktning? Det är problemet. Under tiden låtsas de om att ingenting händer. Jag vet inte längre hur jag ska nå fram till er. Och de legitimerar detta (avfyringsramperna för missiler i Polen och Rumänien) som ett försvarssystem, inte som vapen som är konstruerade för en attack. De kallar det för system som ska förhindra aggressioner. Detta är absolut inte sant. Ett försvarssystem med missiler är ett av inslagen i det offensiva militära systemets potential. Det fungerar som en del i helheten som inkluderar offensiva avfyringsramper. /.../ Hur ska vi kunna veta vad för slags missiler som finns på dessa ramper? Allt ni behöver göra är att ändra programmet (från icke-kärnvapen till kärnvapen). Det är allt som behövs och det kan gå väldigt snabbt, utan att den rumänska regeringen har någon aning om vad som pågår. Det är inte rumänerna som bestämmer. /.../ Vad jag vet svävar vi i stor fara. Och jag vet att de även denna gång kommer att påstå att det är rysk aggression. Men detta är ingenting annat än vårt svar på era aggressioner.

Putin inledde detta tal till västliga journalister med att säga att han visste att de aldrig skulle rapportera det han tänkte säga och så blev det. Inget av de stora medierna rapporterade.

Den 26 februari förra året sa Putin i [en intervju](#) i tevekanalen *Rossiya 1* att Västvärlden och Nato har som mål att upplösa det forna Sovjetunionen och den ryska federationen: *Jag vet inte ens om en sådan etnisk grupp som det ryska folket kommer att kunna överleva i den form den existerar i idag.*

Rysslands officiella kärnvapendoktrin tillåter användning av kärnvapen om de – eller andra typer av massförstörelsevapen – används mot den, eller om konventionella vapen används, som hotar "statens existens". Med andra ord, om Ryssland är på väg att förlora proxykriget mot Nato i Ukraina, så är risken stor för att de använder kärnvapen. De har gott om dem, fler än USA, Storbritannien och Frankrike tillsammans. De vet också att Japan omedelbart gav upp när USA kärnvapenbombade Hiroshima och Nagasaki.

20 maj i år meddelar det ryska försvarsdepartementet att de inlett en övning med taktiska kärnvapen i landets södra militära distrikt, nära Ukraina. Övningarna beskrivs från ryskt håll som ett "svar på provocativa uttalanden och hot". Frankrikes president Emmanuel Macron har tidigare sagt att han inte utesluter möjligheten att skicka soldater till Ukraina. Och Storbritanniens utrikesminister David Cameron har sagt att Ukrainas militär kommer att få brittiska långdistansvapen för att nå mål i Ryssland. Det är som att dessa Västpolitiker vägrar att se konsekvenserna av sitt Ryssland-måste-vinna-mantra.

Potlatch, som betyder "att ge", är namnet på en ceremoni som indianer på USA:s och Kanadas västkust ägnade sig åt. Ceremonin var en uppvisning av överlägsen generositet, status och prestige gentemot rivaler. Den gick vanligen till så att hövdingar och stamledare samlades kring en väldig brasa och tävlade om att kasta in värdefulla varor, som skjutvapen, filter, kläder, snidade cederlådor och kanoter i elden. Den som skänkte mest till denna förstörelse "vann".

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2024/06/02/sondagskronika-vad-kostar-ett-karnvapenkrig>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.